

Ομολογίες του αιμνήστου Δημητρίου Παναγόπουλου για την «προ Χριστού» ζωή του, και διδακτικά παραδείγματά του (μέρος β')

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο: [travelstyle.gr](#)

* Έχει επικρατήσει στον κόσμο η άποψη, ότι οι κουτοί άνθρωποι νηστεύουν. Είχα έναν φίλο-συγγενή ο οποίος έχει κοιμηθεί και μου έλεγε: Άκου Δημήτρη μου. Εσύ τρως τα χόρτα ε; Εγώ τρώω εκείνο, που τρώει τα χόρτα. Έτρωγε το μοσχάρι αυτός και το βόδι. Και εγώ επειδή έτρωγα τα χόρτα, ήμουν από μόνος μου βόδι. Καταλάβατε; Μισή ώρα ήταν ο θάνατός του, τέζα! Κορόιδευε την νηστεία.... Πέραν της πνευματικής ωφέλειας, είναι προς το συμφέρον της φυσιολογίας του οργανισμού του, ο άνθρωπος να νηστεύει. Ακούς τον ένα να λέει: Έχω ζαλάδες, έχω άλατα. Εμ, αφού έφαγες όλα τα βόδια του κόσμου, τι θέλεις να έχεις; Τι θα έχεις;

* Έγραφα κάποτε ένα βιβλίο με τίτλο: «Θανάσιμο αμάρτημα η αποφυγή της τεκνογονίας». Μια μέρα, με συνάντησε μια κυρία στο δρόμο, που ήταν κόρη νεωκόρου και είχε 12 παιδιά! Και με λέει: Κύριε Παναγόπουλε, έμαθα ότι γράφετε ένα βιβλίο για την τεκνογονία. Μην ξεχάσετε να γράψετε στο βιβλίο σας, ότι αν

κανείς θέλει να δει το Θεό, να πάει στο σπίτι ενός πολυτέκνου. Εκεί υπάρχει πάντοτε ο Θεός. Στα άλλα σπίτια, πηγαίνει και βγαίνει ο Θεός, από τα σπίτια όμως των πολυτέκνων, δεν φεύγει ποτέ!

* Κάποτε πήγα να ομιλήσω στην ορεινή Κυπαρισσία. Το βράδυ, την παραμονή της ομιλίας μου, ρώτησα τον ιερέα της περιοχής εκείνης, ποια αμαρτία ήταν εκείνη που πλεόναζε στην περιοχή τους. Ξαφνιάστηκα από την απάντησή του: Αυτό που μαστίζει την περιοχή κ. Παναγόπουλε, είναι η αποφυγή τεκνογονίας. Και πώς έφτασε η μόδα αυτή στην περιοχή σας, τον ρώτησα. Και με απαντάει ο ιερέας: Μια Αθηναία, είχε έρθει πέρσυ στο χωριό μας, η οποία έφερε τη μόδα αυτή. Σε μία παρέα γυναικών μίλησε για τον τρόπο που θα απέφευγαν οι γυναίκες να μείνουν έγκυες. Και αυτό, όπως ήταν φυσικό διαδόθηκε σε όλο το χωριό. Το αποτέλεσμα είναι, να μην υπάρχει μωρό στο χωριό μας. Την άλλη μέρα, ανάμεσα στα άλλα που είπα στην ομιλία μου, ήταν να διαφωτίσω εκεί τους χωρικούς, πώς έχει το θέμα της τεκνογονίας και το πόσο βαριά αμαρτία είναι. Την άλλη χρονιά, ξαναπήγα στο χωριό εκείνο και είχαν γεννηθεί 21 παιδιά! Είχαν καταλάβει οι χωρικοί, τι έγκλημα έφτιαχναν, με το να μην τεκνογονούν και έτσι πολλά αντρόγυνα απόκτησαν και από ένα παιδί. Και όλα αυτά για μία Αθηναία, η οποία, αυτά είχε στο μυαλό και στην καρδιά της και αυτά διέδιδε. Δεν ήξερε κάτι άλλο να πει! Ξέρετε τι λόγο θα δώσει η κυρία εν ημέρα κρίσεως; Αλίμονό της, αν δεν μετανοήσει και δεν εξομολογηθεί!

* Κάποτε που ομιλούσα στην έδρα, παρουσιάστηκε μια κυρία και με ρώτησε: κ. Παναγόπουλε, γιατί δεν με ακούει ο Θεός; Προσεύχομαι τόσα χρόνια, να με δώσει έναν άνθρωπο Χριστιανό και δεν με τον έδωσε μέχρι σήμερα. Πού οφείλεται αυτό; Επειδή δεν πιστεύω; Εγώ όμως πιστεύω. Αυτά με είπε. Και της είπα: Και ποιος σε λέει εσένα, ότι αυτός ο λεγόμενος Χριστιανός, θα σου κάνει τη ζωή Χριστιανική; Και ποιος σου είπε ότι πρέπει να πάρεις Χριστιανό και δεν πρέπει να πάρεις έναν άλλον, για να τον αφομοιώσεις εσύ στον Χριστιανισμό; Και ποιος σε είπε, ότι πρέπει να ενωθούν τα καλά για να κάνουν ένα τρίτο καλό και πρέπει να ενωθούν τα κακά και να καταστραφούν και τα δύο; Και υπάρχει Χριστιανός στα μέτρα σου; Και πρέπει να παντρευτείς; Και τα παιδιά που θα βγάλεις, θα μπορέσεις να τα διαπαιδαγωγήσεις σωστά στον Χριστιανισμό; Πόσα χριστιανικά αντρόγυνα, βγάλανε διαβόλους παιδιά! Και αν σε φυλάει ο Θεός; Λέμε στο Πάτερ ημών, γενηθήτω το θέλημά Σου, αλλά εμείς δεν έχουμε του Θεού εμπιστοσύνη. Για να επιτρέψει μία κατάσταση ο Θεός, σημαίνει ότι υπάρχει λόγος.

* Μιλούσα κάποτε στον άμβωνα και μπροστά υπήρχε μια μάνα που είχε ένα μωρό, που άρχισε να κλαίει και να φωνάζει, δημιουργώντας μια κατάσταση. Οι γύρω της, την παρακινούσαν να βγει έξω. Εγώ θα κατέβω από τον άμβωνα τους είπα, αν βγει

το μωρό έξω και πάνω σας θα είναι η αμαρτία. Ξέρετε, ότι ο σατανάς τσιμπάει το παιδί για να κλάψει και να βγάλει η μάνα έξω το μωρό της; Το ξέρετε ή δεν το ξέρετε; Και απευθυνόμενος στο παιδί, λέω: Εν ονόματι Ιησού Χριστού, ο σατανάς να αφήσει το παιδί. Το παιδί τότε σταμάτησε αμέσως να κλαίει και τους φάνηκε αυτό περίεργο στους πιστούς. Δεν είχα άλλο κήρυγμα να κάνω καλύτερο από αυτό. Αλλά εμείς εν πλήρη άγνοια, δεν γνωρίζουμε ότι ο διάβολος πειράζει κάθε πιστό μέσα στην Εκκλησία, με διάφορους τρόπους.

* Κάποτε για να πάω σε ένα συγκεκριμένο μέρος της Αθήνας, χρησιμοποίησα για την μετακίνησή μου, το αστικό. Εκεί μέσα στο αστικό, είχε γίνει μία παρεξήγηση, μεταξύ ενός επιβάτη και του εισπράκτορα. Ο επιβάτης όμως ήταν προκλητικός και επίμονα ρωτούσε τον εισπράκτορα: Ξέρεις ποιος είμαι εγώ; Ο εισπράκτορας όμως δεν του απάντησε, βλέποντας ότι προσπαθούσε να δημιουργήσει επεισόδιο από το πουθενά και να τον αναγκάσει να συγχυστεί και να παρεκτραπεί. Ο εισπράκτορας ήταν ένας σοβαρός και νηφάλιος κύριος. Εφόσον ο επιβάτης τον ξαναρώτησε άλλες 5-6 φορές· ξέρεις ποιος είμαι εγώ; Στη συνέχεια με μεγάλη ηρεμία του λέει: Νεκροταφείο είμαι εγώ κύριε, για να ξέρω ποιος είσαι; Κόκκαλο ο επιβάτης! Είναι σαν να του έλεγε ο εισπράκτορας, ότι στο νεκροταφείο σε περιμένουν τα σκουλήκια, θα δούμε ποιος είσαι εσύ, και Άλλος θα αποφανθεί γι' αυτό που με ρωτάς! Είμαστε λοιπόν όλοι ένα τίποτα και δεν χρειάζεται να ματαιοδοξούμε.

* Κάποτε σε μια συζήτηση που είχαμε περί μνημοσύνων, παρουσιάστηκε μια φοιτήτρια και είπε τα εξής: Εγώ έχω τη γνώμη, ότι μπορώ να βοηθήσω τον πεθαμένο μου και χωρίς την Εκκλησία. Και της λέω: Πρώτα-πρώτα ποια είσαι εσύ, να έχεις γνώμη διαφορετική από την Εκκλησία; Και ποιος σε κάλεσε, να έχεις γνώμη διαφορετική από την Εκκλησία; Και απευθυνόμενη, χαμηλόφωνα, στις εκεί φίλες της, τις λέει:

Πολύ πληρωμένος πρέπει να είναι αυτός από τους παππάδες. Ήμουν πληρωμένος εγώ σύμφωνα με τα λεγόμενά της, αλλά βέβαια δεν ήξερε ποιος είμαι και από πού προέρχομαι. Τέλος πάντων. Και συνεχίζει να μιλάει σε μένα: Δεν βλέπετε; Ξύπνησε ο κόσμος. Δεν κάνει ο κόσμος μνημόσυνα με παππάδες, αλλά καθημερινώς γράφουν στις εφημερίδες, αντί μνημοσύνου δραχμές τόσες, σε ένα γηροκομείο ή κάνοντας τραπέζι σε ορφανά και γενικότερα σε όσους έχουν ανάγκη. Και είναι αλήθεια αυτό που έλεγε, ότι πράγματι πολλοί άνθρωποι έτσι πολιτεύονται και κάνουν μνημόσυνα χωρίς την Εκκλησία. Πώς ερμηνεύεται αυτό; Έξω Ναζωραίε! Έξω η Εκκλησία Σου! Έξω οι παππάδες Σου!

Είναι λάθος αυτό που κάνουν πολλοί και αλίμονο στους γονείς που άφησαν τέτοια παιδιά ακατήχητα πίσω τους, να κάνουν τέτοια πράγματα. Γιατί βοήθεια με αυτόν τον τρόπο, δεν πρόκειται να πάρουν. Δώσε εκατομμύρια στο γηροκομείο, μια

δεκάρα βοήθειας δεν φτάνει στο πρόσωπο που κάνεις το μνημόσυνο, εφόσον δεν πήγες πρώτα στο Χριστό. Θα πας πρώτα στο Χριστό και στην Εκκλησία, θα πας το χαρτάκι, το λαδάκι, τα κόλλυβα και θα βγάλει ο ιερέας μερίδα για τον άνθρωπό σου και μετά δώσε, αν θέλεις, ελεημοσύνη στα ευαγή ιδρύματα, για την ψυχή του κεκοιμημένου. Αυτή είναι η σωστή σειρά.

* Κάποτε έκανα μια πρωινή ομιλία σε μια επαρχιακή πόλη. Ανάμεσα στα άτομα, που βρέθηκαν στην ομιλία αυτή, ήταν και μια νεαρή κοπέλα, η οποία από το ντύσιμό της και την όψη της, καταλάβαινε κανείς, ότι δεν έπρεπε να είχε και πολύ σχέση με την Εκκλησία. Όταν τελείωσα την ομιλία μου στις 12 και μισή το μεσημέρι, μου ήρθε ο λογισμός να πάω, να της πω, να εξομολογηθεί στον πάτερ της ενορίας εκείνης. Αυτή μου είπε, ότι θα ερχότανε και στην απογευματινή μου ομιλία, στις 5 και μισή και εκεί θα το ξανασυζητούσαμε. Όχι της είπα, τώρα αμέσως να πας! Αυτή όμως επέμενε για το απόγευμα και έτσι δεν μπορούσα εγώ να κάνω κάτι περισσότερο.

Στην απογευματινή ομιλία μου, τελικά δεν ήρθε, όπως σκόπευε να έρθει. Είχε πάει με άλλα 2 άτομα, στις 3 το απόγευμα για βαρκάδα στη θάλασσα. Όμως ο καιρός απότομα χάλασε και πνίγηκαν και οι τρεις!!! Κανείς δεν μας εγγυάται για το μέλλον, για το αν θα ζούμε την επόμενη στιγμή. Γι' αυτό και πρέπει την εξομολόγηση να μην την αναβάλλουμε. Ο διάβολος είναι τεχνίτης σε αυτό το θέμα. Έχεις καιρό, ψιθυρίζει στο αυτί του ανθρώπου και ο άνθρωπος επαναπαύεται και συνεχώς αναβάλλει την μετάνοιά του.

* Ομιλούσα στην Παναγία του Χαϊδαρίου στην Αθήνα. Ο επίτροπος εκεί της Εκκλησίας 40 χρόνια, δεν είχε εξομολογηθεί, αλλά και ούτε κοινωνήσει. Μίλησα 7 φορές εκεί. Στην έβδομη ομιλία που έκανα και την άκουσε ο επίτροπος, αναζήτησε πνευματικό για να εξομολογηθεί, σαν τρελός. Έτσι εξομολογήθηκε και κοινωνήσει και μετά από 10 μέρες κοιμήθηκε!

* Να σας πω και ένα άλλο συνταρακτικό; Ομιλούσα στην Αγία Βαρβάρα στην Αθήνα. Ήταν περίοδος σαρακοστής και πήγαινα τα απογεύματα στους Χαιρετισμούς της Παναγίας και ομιλούσα. Ένας εκ των επιτρόπων της Εκκλησίας, που ήταν λεπρός, από την Κέρκυρα, είχε 37 χρόνια εκεί μέσα και ουδέποτε εξομολογήθηκε και ουδέποτε κοινωνήσει. Έπειτα από τις ομιλίες που άκουσε, εξομολογήθηκε και κοινωνήσει. Και όταν βρέθηκε το φάρμακο κατά της λέπρας, ήταν ο πρώτος που έγινε καλά και έφυγε για την πατρίδα του, την Κέρκυρα. Ήταν χαρακτηριστικό αυτό το γεγονός, ότι ο Θεός τον ελέησε, έπειτα από την μετάνοια και την εξομολόγησή του.

* Ήταν να κάνω ένα ταξίδι από την Αθήνα για την Πάτρα με τα ΚΤΕΛ. Ήταν μεγάλη

Τεσσαρακοστή και περίμενα το υπεραστικό λεωφορείο για να αναχωρήσουμε. Εκεί στη στάση, παρατήρησα έναν νεαρό, γύρω στα 35, που με παρακολουθούσε και με κοιτούσε από πλάγια. Προσωπικά δεν τον γνώριζα και υπέθεσα, ότι ήταν αστυνομικός και ίσως να με μπέρδεψε με κάποιον καταζητούμενο. Έφτασε το λεωφορείο, επιβιβάστηκαμε και κάθισα στις πίσω θέσεις. Όσο για τον νεαρό, δεν γνώριζα αν επιβιβάστηκε. Στο Ξυλόκαστρο, το λεωφορείο έκανε μία στάση για 15 λεπτά, για να φάμε κάτι πρόχειρο. Εγώ πέρασα μέσα από το κυλικείο, πήγα στην τουαλέτα και στη συνέχεια βγήκα έξω, είχε ένα υπόστεγο και εκεί έβγαλα από τη σακκούλα που είχα μαζί μου, κάτι να φάω (2 μπανάνες). Πήγα πέρα σε ένα διάδρομο γύρω στα 50 μέτρα και όταν πήγα να γυρίσω πίσω, βλέπω ακριβώς από πίσω μου, στο ένα μέτρο, αυτόν τον νεαρό που με παρακολουθούσε. Και με λέει: κ. Παναγόπουλε, είσαι έξυπνος άνθρωπος, σε παρακολουθώ και τώρα είναι η τελική αναμέτρηση.

Εγώ δεν κατάλαβα τι εννοούσε και του λέω: Παρακάτω, συνέχισε δεν καταλαβαίνω τι θέλεις να με πεις. Και με λέει: Ήθελα να δω, τι θα φας σήμερα! Πίστευα ότι αυτά που κηρύττεις, δεν τα εφαρμόζεις και θα σε έβλεπα την περίοδο αυτή, να μην νηστεύεις. Μα τώρα βλέπω, ότι πράττεις αυτά που κηρύττεις. Είσαι συνεπής για αυτά που διδάσκεις και από εδώ και πέρα, θα προσπαθήσω και εγώ να εφαρμόσω αυτά που κηρύττεις στις ομιλίες σου. Αυτά με είπε ο νεαρός και επιβιβάστηκε στο λεωφορείο. Μετά από αυτό το περιστατικό, μέσα μου άρχισα να κάνω τον εξής συλλογισμό: Επειδή πάσχω από 6 ασθένειες, έχω την άδεια από τον πνευματικό μου, να τρώω ό,τι θέλω και να μην νηστεύω. Όμως εγώ προαιρετικά, νηστεύω κανονικά.

Αν όμως δεν νήστευα και με έβλεπε ο νεαρός αυτός με την τυρόπιτα στο χέρι, που βέβαια δεν ξέρει, ότι με επιτρέπει ο πνευματικός να τρώω, θα σκανδαλιζότανε και άντε μετά αυτόν να τον φέρεις στην Εκκλησία. Μπορεί κάποιος να εφαρμόζει 999 πράγματα σωστά και ο άλλος από το ένα που δεν κάνεις, να σκανδαλιστεί και να βρει αφορμή να σε κατηγορήσει εσένα και την πίστη σου, αναπαυόμενος ο ίδιος στην πλάνη του. Οι χλιαροί άνθρωποι γίνονται αιτία σκανδαλισμού, γιατί άλλα πιστεύουν και άλλα πράττουν, σκανδαλίζοντας και δηλητηριάζοντας με τη ζωή τους, τους άλλους που θέλουν να πιστέψουν.

Εις αγαθή ανάμνηση

Εμπειρικές αλήθειες από την κηρυκτική διακονία του πιστού εργάτου Κυρίου

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

(1916-1982)

Εκδόσεις “Ορθόδοξος Κυψέλη”

Πηγή: inpantanassis.blogspot.gr